

Dekret Penitencjarii Apostolskiej, udzielający daru specjalnych Odpustów z okazji Roku Jubileuszowego na cześć Świętego Józefa.

PENITENCJARIA APOSTOLSKA

DEKRET

Prot. n. 866/20/I

Udziela się daru specjalnych Odpustów z okazji Roku Jubileuszowego na cześć Świętego Józefa, zarządzonego przez Papieża Franciszka dla godnego uczczenia 150. rocznicy dnia, w którym Święty Józef został ogłoszony Patronem Kościoła Katolickiego.

Dziś upływa 150 lat, od kiedy Dekretem „Quemadmodum Deus” Błogosławiony Papież Pius IX, poruszony ciężką i bolesną goryczą czasów, w których znajdował się Kościół prześladowany przez wrogów, ogłosił Świętego Józefa Patronem Kościoła Katolickiego.

Celem utrwalenia ufności całego Kościoła w szczególny patronat Opiekuna Jezusa, Jego Świątobliwość Papież Franciszek postanowił, że od dnia dzisiejszego aż do dnia 8 grudnia 2021, dnia rocznicy ogłoszenia owego Dekretu oraz dnia poświęconego Najświętszej Maryi Panny Niepokalanej i Oblubienicy najczystszego Józefa, będzie obchodzony specjalny Rok Świętego Józefa, w którym wszyscy wierni będą mogli na jego wzór wzmacniać codziennie własne życie wiary, w pełni realizując wolę Bożą.

A zatem niech wszyscy wierni, poprzez modlitwy i dobre czyny, z pomocą Świętego Józefa, Opiekuna Świętej Rodziny z Nazaretu, starają się uzyskać pociechę i ulgę w ciężkich ludzkich utrapieniach, które dręczą współczesny świat.

Pobożność względem Opiekuna Odkupiciela rozwinęła się bujnie w historii Kościoła, który nie tylko przyznaje mu wyjątkowy kult zaraz po Matce Bożej i jego Oblubienicy, ale także powierzył mu liczne patronaty.

Magisterium Kościoła z upodobaniem i wytrwale odnajduje w osobie Świętego Józefa, jak w skarbcu, dawne i nowe doskonałości, podobnie jak ojciec rodziny z Ewangelii Św. Mateusza, który „ze swego skarbcza wydobywa rzeczy nowe i stare” (Mt 13,52).

Aby wypełnić ten upragniony cel, najwyższą pomocą będzie dar Świętych Odpustów, które Penitencjaria Apostolska chętnie rozszerza na Rok Świętego Józefa poprzez niniejszy Dekret, wydany zgodnie z wolą Jego Świątobliwości Papieża Franciszka.

Udziela się Odpustu zupełnego pod zwykłymi warunkami (tzn. sakramentalna spowiedź, Komunia eucharystyczna oraz modlitwa zgodna z intencjami Ojca Świętego) wiernym, którzy odrywając się w duchu od wszelkiego grzechu, uczestniczyć będą

w Roku Świętego Józefa w okolicznościach i na sposoby określone przez tę Penitencjarę Apostolską.

1. Święty Józef, prawdziwy człowiek wiary, zaprasza nas ze swej strony, abyśmy odkrywali synowską więź z Bogiem Ojcem, odnawiali naszą wierność modlitwie, przyjmowali postawę słuchania i odpowiadali z głębokim rozeznaniem woli Bożej. Udziela się zatem odpustu zupełnego wszystkim, którzy przez co najmniej pół godziny będą rozważać Modlitwę Pańską lub wezmą udział w jednym pełnym dniu skupienia, zawierającym rozważanie o Świętym Józefie.
2. W Ewangelii przyznaje się Świętemu Józefowi tytuł „człowiek sprawiedliwy” (Mt 1, 19): on to, stróż „wewnętrznej tajemnicy, która znajduje się w głębi serca i duszy”[1], czyli uczestnik tajemnicy Boga i przez to szczególny patron forum wewnętrznego, zachęca nas do odkrywania wartości ciszy, roztropności i uczciwości w wypełnianiu naszych obowiązków. Cnota sprawiedliwości praktykowana w sposób wzorowy przez Józefa jest pełnym przyłgnięciem do prawa Bożego, będącego prawem Miłosierdzia, „bowiem to właśnie miłosierdzie Boga prowadzi do pełni prawdziwej sprawiedliwości”[2]. Dlatego ci, którzy na wzór Świętego Józefa spełnią uczynek miłosierdzia względem ciała lub względem duszy, będą mogli otrzymać dar odpustu zupełnego.
3. W powołaniu Józefa najważniejsze stało się jego bycie opiekunem Świętej Rodziny z Nazaretu, oblubieńcem Najświętszej Maryi Panny i prawnym ojcem Jezusa. Aby wezwać rodziny chrześcijańskie do odtwarzania tego przykładu wewnętrznej jedności, miłości i modlitwy, którym jest Święta Rodzina, udziela się odpustu zupełnego wiernym, którzy odmawiać będą Różaniec Święty w rodzinach i pomiędzy narzeczonymi.
4. Sługa Boży Pius XII, w dn. 1 maja 1955 r. ustanowił święto Świętego Józefa Rzemieślnika, „w tym celu, aby godność pracy została uznana przez wszystkich ludzi i aby ta godność natchnęła życie społeczne i prawodawstwo, stanowione zgodnie z równym podziałem uprawnień i obowiązków”[3]. Dlatego udziela się odpustu zupełnego każdemu, kto powierzać będzie codziennie swoją działalność opiece Świętego Józefa, a także każdemu wiernemu, wzywającemu Rzemieślnika z Nazaretu w modlitwach wstawienniczych za tych, którzy szukają pracy, aby mogli znaleźć zajęcie, oraz aby praca wszystkich ludzi była bardziej godna.
5. Ucieczka Świętej Rodziny do Egiptu „pokazuje nam, że Bóg jest tam, gdzie człowiek znajduje się w niebezpieczeństwie, tam gdzie człowiek cierpi, tam gdzie ucieka, gdzie doświadcza odrzucenia i opuszczenia”[4]. Udziela się zatem odpustu zupełnego wiernym, którzy odmawiać będą Litanię do Świętego Józefa (w tradycji łacińskiej) lub Akatyst do Świętego Józefa, w całości lub przynajmniej w odpowiedniej części (w tradycji bizantyjskiej), lub też jakąś inną modlitwę do Świętego Józefa, przypisaną jako własna w różnych tradycjach liturgicznych, w intencji Kościoła prześladowanego od wewnątrz i od zewnątrz oraz w intencji ulżenia wszystkim chrześcijanom, którzy cierpią prześladowania wszelkiego rodzaju.

Święta Teresa z Avila uznała w Świętym Józefie patrona we wszystkich okolicznościach życia: „Innym Świętym, rzecz można, dał Bóg łaskę wspomagania nas w tej lub innej potrzebie, temu zaś chwalebnyemu Świętemu, jak o tym wiem z własnego doświadczenia, dał władzę wspomagania nas we wszystkich”[5]. W niedawnych czasach Święty Jan Paweł II potwierdził ze swojej strony, że przykład Świętego Józefa nabiera „dla Kościoła naszych czasów szczególnej aktualności w związku z nowym Tysiącleciem chrześcijaństwa”[6].

Ponadto, celem potwierdzenia powszechności patronatu Świętego Józefa w Kościele, poza wspomnianymi wyżej okolicznościami, Penitencjaria Apostolska udziela odpustu zupełnego wiernym, którzy odmówią dowolną prawnie zatwierdzoną modlitwę lub akt pobożności na cześć Świętego Józefa, np. „Do Ciebie, Święty Józefie”, szczególnie w dniach 19 marca i 1 maja, w Święto Świętej Rodziny Jezusa, Maryi i Józefa, w Niedzielę Świętego Józefa (w tradycji bizantyjskiej), 19 dnia każdego miesiąca i w każdą środę, będącą dniem poświęconym wspomnieniu tego Świętego w tradycji łacińskiej.

W obecnej sytuacji publicznego zagrożenia zdrowia, rozszerza się dar odpustu zupełnego w sposób szczególny na osoby w podeszłym wieku, na chorych, umierających i wszystkich tych, którzy z usprawiedliwionych racji nie mogą wyjść z domu, a którzy odrywając się w duchu od wszelkiego grzechu oraz z intencją wypełnienia, gdy tylko to będzie możliwe, zwykłych warunków, odmówią w domu lub tam, gdzie zatrzymuje ich przeszkoda, akt pobożności na cześć Świętego Józefa, pocieszyciela chorych i Patrona Dobrej Śmierci, ofiarując z ufnością Bogu boleści i niedogodności własnego życia.

Dla duszpasterskiego ułatwienia w otrzymaniu łaski Bożej poprzez władzę kluczy Kościoła, Penitencjaria Apostolska prosi zatem usilnie, aby wszyscy kapłani wyposażeni we właściwe uprawnienia, ofiarnie i wielkodusznie poświęcali się sprawowaniu sakramentu pokuty oraz często zanosili Komunię Świętą do chorych.

Niniejszy Dekret jest ważny na Rok Świętego Józefa, bez względu na jakiegokolwiek inne zarządzenia.

Sporządzono w Rzymie, w siedzibie Penitencjarii Apostolskiej, dnia 8 grudnia 2020.

Mauro Kard. PiacenzaPenitencjarz Większy Krzysztof NykielRegens [1] Pius XI, Kazanie z okazji ogłoszenia heroicznego cnót Sługi Bożej Emilii de Vialar: L'Osservatore Romano, 20-21.03.1935.[2] Papież Franciszek, Przemówienie podczas Audiencji Generalnej dn. 03.03.2016.[3] Pius XII, Kazanie z okazji uroczystości Świętego Józefa Robotnika (1.05.1955).

Odpusty na Rok św. Józefa, dekret Penitencjarii Apostolskiej

„Z Rokiem św. Józefa, który potrwa przez następne 12 miesięcy związany jest dar specjalnych Odpustów” – ogłosiła Penitencjaria Apostolska. Dar Odpustu zupełnego można otrzymać pod zwykłymi warunkami. Należą do nich: **spowiedź sakramentalna, komunia eucharystyczna oraz modlitwa w intencjach Ojca Świętego. Wierni powinni odrzucić wszelkie upodobanie do grzechu oraz uczestniczyć w wydarzeniach związanych w Rokiem św. Józefa przy okazjach i w sposób wskazany przez Penitencjarię Apostolską.**

Św. Józef był człowiekiem modlitwy, który zaprasza dzisiaj wszystkich do pogłębienia dziecięcej relacji z Ojcem, pozwalającej rozeznaczyć Jego wolę w życiu. Odpust zupełny zostaje udzielony tym, którzy przez **przynajmniej 30 minut podejmą medytację nad modlitwą Ojciec Nasz lub wezmą udział w rekolekcjach lub jednodniowym dniu skupienia obejmującym medytację nad osobą Oblubieńca Maryi.**

Św. Józef był człowiekiem sprawiedliwym, strzegącym głębokiej tajemnicy swojego serca. On pomaga odkryć wartość ciszy oraz uczciwości w spełnianiu codziennych obowiązków. Ci, którzy w ciągu tego roku, idąc za jego przykładem, spełnią **uczynek miłosierdzia co do ciała lub duszy** mogą również uzyskać Odpust zupełny.

Najważniejszym wymiarem powołania Józefa było pełnienie funkcji stróża Świętej Rodziny z Nazaretu. Aby wszystkie rodziny chrześcijańskie czuły się wezwane do tworzenia tej samej atmosfery jedności, miłości i modlitwy, w której żyła Święta Rodzina dar Odpustu zostaje udzielony **rodzinom oraz narzeczonym, którzy odmówią modlitwę różańcową.**

Papież Pius XII wprowadził 1 maja 1955 roku święto Józefa Robotnika z intencją, aby wszyscy szanowali godność pracy oraz aby ona inspirowała życie społeczne i prawa, oparte na równym podziale praw i obowiązków. Odpust zupełny będą też mogli otrzymać **ci, którzy zawierzą codziennie św. Józefowi swoją pracę oraz wierny wzywający Cieśli z Nazaretu, aby każdy poszukujący pracy znalazł zajęcie oraz, aby praca wszystkich stawała się godniejsza.**

Św. Józef jest ponadto patronem osób w niebezpieczeństwie, cierpiących, zmuszonych do ucieczki, tych, którzy są odepchnięci oraz opuszczeni. Udziela się Odpustu zupełnego wiernym, którzy odmówią **Litanie do św. Józefa** lub **Akatyst ku jego czci** (w całości lub przynajmniej w części), albo **jakakolwiek inną modlitwę do św. Józefa** w intencji Kościoła prześladowanego oraz o umocnienie wszystkich chrześcijan poddanych różnym formom prześladowania.

Aby podkreślić uniwersalność patronatu św. Józefa w Kościele, Penitencjaria Apostolska udziela Odpustu wiernym, którzy odmówią **jakakolwiek modlitwę prawnie zatwierdzoną** lub **spełnią innym akt pobożności ku czci św. Józefa, szczególnie przy okazji świąt jemu dedykowanych, a więc 19.03 i 1.05, a także w Święto św. Rodziny, 19. dnia każdego miesiąca oraz w każdą środę, czyli w dzień szczególnie poświęcony św. Józefowi w tradycji łacińskiej.**

W aktualnym kontekście zagrożenia sanitarnego **dar Odpustu zupełnego zostaje rozszerzony szczególnie na starszych, chorych, konających oraz tych, którzy z uzasadnionych powodów nie mogą wychodzić z domu, a którzy odrzucą wszelkie upodobanie do grzechu oraz będą mieli intencję zadośćuczynienia, kiedy tylko stanie się to możliwe trzem pozostałym zwykłymi warunkom oraz we własnym domu, lub tam, gdzie aktualnie się znajdują spełnią akt pobożności ku czci św. Józefa, ofiarując cierpienia oraz niedogodności swojego życia.**

Litania do świętego Józefa

Kyrie, elejson.

Chryste, usłysz nas.

Ojcze z nieba, Boże,

Synu, Odkupicielu świata, Boże,

Duchu Święty, Boże,

Święta Trójco, Jedyny Boże,

Święta Maryjo,

Święty Józefie,

Przesławny potomku Dawida,

Światło Patriarchów,

Oblubieńcze Bogarodzicy,

Przezysty stróżu Dziewicy,

Żywicielu Syna Bożego,

Troskliwy obrońco Chrystusa,

Głowo Najświętszej Rodziny,

Józefie najsprawiedliwszy,

Józefie najczystszy,

Józefie najroztropniejszy,

Józefie najmężniejszy,

Józefie najposłuszniejszy,

Józefie najwierniejszy,

Zwierciadło cierpliwości,

Miłośniku ubóstwa,

Wzorze pracujących,

Ozdobo życia rodzinnego,

Opiekunie dziewic,

Podporo rodzin,

Pociecho nieszczęśliwych,

Nadziejo chorych,

Patronie umierających,

Postrachu duchów piekielnych,

Opiekunie Kościoła świętego,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,

Chryste, elejson. Kyrie, elejson.

Chryste, wysłuchaj nas.

zmiłuj się nad nami.

zmiłuj się nad nami.

zmiłuj się nad nami.

zmiłuj się nad nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

przepuść nam, Panie.

wysłuchaj nas, Panie.

zmiłuj się nad nami.

K. Ustanowił go panem domu swego.

W. I zarządcą wszystkich posiadłości swoich.

Módlmy się. Boże, Ty w niewysłowionej Opatrzności wybrałeś świętego Józefa na Oblubieńca Najświętszej Rodzicielki Twojego Syna, † spraw, abyśmy oddając mu na ziemi cześć jako opiekunowi, * zasłużyli na jego orędownictwo w niebie. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Święty Józef – wzór do naśladowania

Popularna pieśń ku czci św. Józefa rozpoczyna się od słów: „Szczęśliwy, kto sobie patrona – Józefa ma za opiekuna”. To nie tylko Oblubieniec Najświętszej Maryi Panny, ale również patron Kościoła powszechnego, a więc w praktyce każdego z wierzących.

O przybranym ojcu Jezusa z Nazaretu i mężu Jego Matki Maryi, czyli o św. Józefie, mamy bardzo niewiele wiarygodnych informacji. Zasadniczo sprowadzają się one do danych zapisanych w Ewangeliach, które poświęcają mu 26 wierszy. Jego zaś imię (z języka hebrajskiego oznacza po prostu „Pan przydał, obdarzył”) pojawia się tylko 14 razy. Istnieje co prawda bardzo wiele tzw. pism apokryficznych, jak np. „Historia Józefa Cieśli” z IV wieku, których autorzy żywo interesowali się życiem św. Józefa, ale nie można na nich polegać – to zazwyczaj wytwory wyobraźni ich twórców.

Dlatego też, opierając się na przekazach ewangelicznych, niewiele pewnego możemy powiedzieć o opiece Świętej Rodziny. Nie znamy dat jego narodzin czy śmierci (z pewnością już nie żył, kiedy Pan Jezus rozpoczął swoją działalność w Galilei). Nie odnotowano także żadnego słowa, które byłoby przez niego wypowiedziane. Dlatego też często określa się go w teologii mianem człowieka, który tak naprawdę przemawiał czynami, a jego prawe i sprawiedliwe postępowanie stawiane jest za wzór. Warto podkreślić, że to on odgrywał główną rolę w wydarzeniach związanych z dzieciństwem Jezusa z Nazaretu, bo przecież to jemu Pan Bóg dawał polecenia za pośrednictwem anioła odnośnie do losów Dziecięcia (por. Mt 1 – 2).

Św. Józef był więc prawdziwą głową Świętej Rodziny. Choć pochodził z królewskiego rodu Dawida, był zwyczajnym rzemieślnikiem, który utrzymywał siebie i swoich bliskich z ciężkiej fizycznej pracy w drewnie, metalu czy też kamieniu. Św. Justyn (ok. 100-165) podpowiada, że robił drewniane sochy oraz jarzma na woły.

Kult św. Józefa

Ikonografia prezentuje św. Józefa zazwyczaj jako człowieka podeszłego w latach, przeważnie w zbiorowej scenarii wraz ze Świętą Rodziną. Często przedstawia się go z lilią (symbolizuje m.in. czystość, niewinność, ale też chwałę i majestat) w ręku. Przez wielu czczony jest jako patron dobrej śmierci. Kościół zaś w swojej tradycji stawia go jako pierwszego wśród świętych. Pisali o nim Ojcowie Kościoła, wielcy myśliciele, jak choćby św. Albert Wielki, św. Tomasz z Akwinu czy św. Bernard z Clairvaux. Św. Teresa z Ávila darzyła go wielką czcią, twierdząc, że zawsze otrzymywała od Pana Boga to, o co prosiła za przyczyną św. Józefa.

Na całym świecie mamy mnóstwo kościołów i sanktuariów dedykowanych temu świętemu. Jeśli chodzi o Polskę, najważniejszym z nich jest sanktuarium w Kaliszu, gdzie odbywają się międzynarodowe sympozja józefologiczne. Miejsce to przyciąga rzesze wiernych, m.in. pielgrzymują tam mężczyźni, rodziny Domowego Kościoła czy Ruch Światło-Życie. Św. Józef patronuje także wielu zgromadzeniom zakonnym.

Istnieją domniemane relikwie świętego, np. włoska Perugia szczyci się posiadaniem obrączki ślubnej św. Józefa, a niemiecki Akwizgran – jego obuwia. Opiekun Świętej Rodziny zadomowił się również w wielu ludowych porzekadłach, bo przecież „Józefowa cnota jaśniejsza od złota”.

Głos ostatnich papieży

Także następcy św. Piotra z wielką czcią odnosili się do św. Józefa. Jako przykład niech posłuży choćby św. Jan XXIII, który uczynił oblubieńca Maryi m.in. patronem Soboru Watykańskiego II, a w którego dzienniku duchowym odnajdujemy wiele fragmentów dowodzących jego wielkiej estymy wobec Jezusowego opiekuna. Papież Polak napisał o nim natomiast specjalną adhortację apostolską „Redemptoris custos” w 1989 r. W nr. 30 czytamy m.in.: „Pokładając ufność w przemożnym wstawiennictwie św. Józefa, Kościół widzi w nim również wspaniały wzór nie

tylko dla poszczególnych stanów życia, ale dla całej chrześcijańskiej wspólnoty, niezależnie od warunków życia i zadań, jakie w niej pełni każdy z wiernych”. Innymi słowy – św. Józef to patron każdego z nas.

Warto też odnotować słowa Benedykta XVI wypowiedziane 19 marca 2009 r. w Kamerunie: „Gdy was przygniata zniechęcenie, myślcie o wierze Józefa. Gdy ogarnia was niepokój, myślcie o nadziei Józefa, potomka Abrahama, który ufał wbrew nadziei. Gdy opanowuje was gniew czy nienawiść, myślcie o miłości Józefa, który jako pierwszy człowiek zobaczył ludzką twarz Boga w osobie Dziecięcia poczętego z Ducha Świętego w łonie Dziewicy Maryi. Jak Józef nie bójcie się przyjąć Maryi, to znaczy nie bójcie się kochać Kościoła”. Krótko pisząc – św. Józef to wzór wytrwałości w wierze.

Trzeba także koniecznie przypomnieć wypowiedź papieża Franciszka z homilii inaugurującej jego pontyfikat z 19 marca 2013 r.: „W Ewangeliach św. Józef jawi się jako człowiek silny, mężny, pracujący, ale w jego charakterze pojawia się wielka wrażliwość, która nie jest cechą człowieka słabego, wręcz przeciwnie – oznacza siłę ducha i zdolność do zwrócenia uwagi, współczucia, prawdziwej otwartości na bliźniego, miłości. Nie powinniśmy się bać dobroci, czułości”. Warto wiedzieć, że papież Franciszek wpisał wezwanie do św. Józefa w modlitwach eucharystycznych.

A zatem, jak podpowiada druga część zacytowanej na początku pieśni, każdy wierzący „niechaj się niczego nie boi – bo św. Józef przy nim stoi. Nie zginie”.